

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های آموزشگروهی در مدارس

محل انتشار:

دومین همایش علمی پژوهشمند (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

منصور شفیعی - کارشناسی ارشد شیمی آلی ، دانشگاه پيانور اهر- اداره کل آموزش و پرورش استان زنجان، شهرستان خداآهنده ، منطقه ی افشار

خلاصه مقاله:

یکی از روش های فعال و نوین، روش آموزش گروهی است. و یکی از انواع روش هایی است که در بیشتر مدارس دنیا در طول تاریخ آموزش و پرورش از آن استفاده کرده اند و امروزه نیز یکی از متداول ترین روشهای حاکم بر مدارس است. این روش که در میان روش های مبتنی بر بحث ، بیش از همه مورد استفاده قرار می گیرد از مفیدترین و معتبرترین روش های آموزشی است و هدف آندستیابی به توافق ، نسبت به نتیجه گیری های کلی است. اساس این روش این است که آموزشگر سؤالاتی را مطرح می کند و گروه درمورد پاسخ آن سوال ، مشارکت کرده و به اظهار نظر و ارایه پاسخ می پردازند. آموزش گروهی فرآیندی جمعی برای تفکر پیرامون حله مساله است و مبتنی بر آرای همه می باشد. فراگیران شرکت کننده در گروه ، فرصت مساوی برای بحث و اظهار عقیده دارند. علاوه بر انتقال مفاهیم و تبادل اندیشه در این روش ، برای نیل به اهدافی مانند، ایجاد علاقه و آگاهی مشترک در زمینه خاص ، تقویت قدرتیان و استدلال ، ایجاد توانایی اظهارنظر در جمع ، ایجاد و تقویت توانایی مدیریت و رهبری در گروه و.... که در اینجا دانش آموزان در تعامل با یکدیگر، اعتماد به نفس بیشتر، تعهد و مسئولیت پذیری بالاتر پیدا می کنند که یاددهی و یادگیری بهتر می شود. این نوشتار بر آن است به بررسی شیوه های آموزش گروهی در مدارس بپردازد. همچنین ضرورت استفاده از روشهای جدید و دانش آموز محور در امر تدریس بیان شده است. آموزش گروهی یکی از مهم ترین روش ها است. یافته های این نشان می دهد که آموزش گروهی، بستری مناسب برای تقویت و گسترش روحیه ابتکار، نوآوری، و خلاقیت است. معلم به عنوان ایجاد کننده شرایط و تسهیل کننده یادگیریدانش آموزان می توانند از طریق نوگرایی، انعطاف پذیری، عدم اجبار دانش آموزان به حفظ و انباشت ذهنی، شوخ طبعی، پرهیز از راهبردها و روش های قالبی آموزش، زمینه سازی برای ابراز وجود شاگردان و افزایش اعتماد به نفس در آنان، تحریک حس کنجکاوی و فراگیران و بالاخره توأم ساختن آموزش و پرورش به آموزش خلاق و پرورش خلاقیت در کودکان و نوجوانان بپردازد.

کلمات کلیدی:

مدرسه، تعلیم و تربیت، دبیران، آموزش گروهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1687520>

